

Aktuálna výstava je výsledkom nepretržitého zaznamenávania výtvarného námetu. Umelec maľuje priamo v prírode, je verný veľmi nepohodlnému, no najpravdivejšiemu procesu maľby. Neuľahčuje si ho, ba je s prírodou často tvrdo konfrontovaný. Musí sa prispôbiť meniacemu počasiu, teplote a nepredvídateľným zmenám prírodného modelu. Aj sama príroda ho skúša svojou neznesiteľnou dokonalosťou a nekompromisne sa ho pýta: "No, ako si chceš so mnou poradiť? O čo sa tu snažíš človeče?" Odpoveď autora je jednoznačná, je mapou, maliarskym záznamom sveta, ktorý práve dnes zanikol. Zaznamenáva krátkodobý stav, ktorý v budúcej minúte nebude už pravdou. Maliar si uvedomuje, že príroda je dynamický jav, v neustálom pohybe. Preto musí byť akčným lovcem aktuálnych scenérií, zberateľom vzrušujúcich a neopakovateľných námetov.

Sme deti prírody, odpradáva sme v nej žili a s ňou. Ale časom sme sa odsťahovali, oddelili do pohodlných príbytkov, ktoré nás od nej izolujú. Nemôže na nás pôsobiť, dávať sa nám, liečiť nás. Nemôže nám dávať kvality, ktoré k svojmu životu bytostne potrebujeme. Sú to hodnoty, ktoré svojim neustálym prúdom ľudských činností popierame a nevnímame. Autor svojou tvorbou na tieto základné pravdy naliehavo upozorňuje, smeruje nás k tomu, čo je pre náš život podstatné a dôležité. Tak sa dnes napojme na vysielanie týchto neverbálnych správ a rozmyšľajme o podstate nášho bytia.

Mgr. art. Miriam Kasperkevičová

AUTOPORTRÉT, 2022

O AUTOROVI

*21. 8. 1959 - Trenčianske Teplice
Žije a tvorí vo Valaskej Belej.
Intenzívne maľuje od roku 1997.
Od roku 2000 každoročne predkladá
menšie kolekcie na súťaž a výstavu
neprofesionálnych výtvarníkov.

Samostatné autorské výstavy

- Galéria RegionART, Prievidza
- Centrum voľného času v Ilave
- Sídlo oblastného pracoviska Matice Slovenskej v liečebnom Dome Pavla v Trenčianskych Tepliciach
- Kultúrny dom Valaská Belá

**REGIONÁLNE KULTÚRNE CENTRUM
V PRIEVIDZI**

Zodp. redaktorka: Mgr. Ľudmila Húsková
Zostavila: Janka Zubajová
Grafická úprava: Mgr. Petra Chorobová
2022, náklad: 150 ks

**REGIONÁLNE KULTÚRNE
CENTRUM V PRIEVIDZI**

Môj rodný kraj

Stanislav
Obuch

6. 10. - 11. 11. 2022
GALÉRIA REGIONART

ZÁTIŠIE PRI POTOKU

Maliarske dielo Stanislava Obucha je umeleckej obci hornonitrianskeho regiónu dobre známe. Prezentoval ho prostredníctvom prehliadok amatérskej výtvarnej tvorby na regionálnej a krajskej úrovni. Odbornú porotu často zaujal charakteristickým, remeselne zrelým umeleckým prejavom v portrétnych vyobrazeniach zaujímavých ľudí, ktorých dobre poznal a boli mu určitým spôsobom blízki. Obdivuhodná umelecká zručnosť a vysoká kultivovanosť maliarskeho prejavu nevznikla u autora prirodzene alebo náhodou. Pramení z dlhoročného usilovného systematického procesu vzdelávania sa prostredníctvom odborných výtvarných školení v Klube výtvarníkov pri RKC v Prievidzi, zo štúdia umeleckej literatúry a napokon zo samostatného výtvarného bádania, ktoré prináša každému umelcovi najhodnotnejšie poznatky.

POD MIŠÁNKOU

Autorova prierezová výstava je charakteristická hlavne širokým krajinárskym záberom, je výsledkom cieleného zámeru vytvoriť maliarsku kolekciu - zbierku krajinných a architektonických záznamov. Autor sa snažil zachytiť dôverne známe prírodné výjavy, zmapovať krehké zákutia svojho rodného regiónu, civilizačne príliš nezasiahnutého prostredia, s ktorým je bytostne zžitý. Putuje krajinou v každom ročnom období a za každého počasia. V duchu impresionistickej tradície tvorí výlučne v plenéri pod holým nebom a prostredie necháva na seba priamo energeticky pôsobiť. Výsostne súkromné zážitky pretavuje do maliarskeho záznamu a definuje ním hodnovernú podstatu videnej skutočnosti. Koncentrovane pozoruje prírodné formy, vníma ich vnútornú kompozíciu, každodenne meniacu sa podobu, nachádzajúc nenápadné posuny. Vidí nepatrné zmeny na každom stebelku trávy, na kôre stromu, na vodnej hladine, na brehu divokých vodných tokov, na oblačnom nebi.

POHĽAD NA DEDINU ČEZ PIESOK

V prírode dnes nie je to, čo tam bolo včera. Naturálne prostredie je výsledkom neustáleho pohybu, zmeny a možno vnímať nápadnú paralelu so životom človeka. Tak i maliar je v neustálom tvorivom pohybe, stále nachádza niečo nové v prírodnom objekte, ktorý pozoruje – *"stojí mu modelom"*. V prípade krajinára Stanislava Obucha nie je cieľom videnú skutočnosť automaticky odmaľovať, zopakovať, ale pochopiť ju a priniesť pre diváka to najpodstatnejšie, čo je dôležité vnímať. To, čo má vojsť do očí a priniesť informáciu. Stenografický záznam, ktorý si každý divák dotvorí a predstaví svojim vnútorným pohľadom a srdcom sám. Autor hlavne zaznamenáva neodvratiteľnú pominuteľnosť vonkajšej formy. Vraví si: *"To krásne a geniálne naprojektované zajtra už určite neuvidím a ani nikto z nás"*. Konzervuje detaily malých vodných zákutí, koreňov stromov pri potoku, chodníčky, magické výhľady na okolitú krajinu. Ale aj výhľady dovnútra spoločenského priestoru, architektonické pohľady na dedinu. Sporadicky sa objavujú figurálne námety, ktoré sú pripomienkou dávnejšieho intenzívneho štúdia ľudskej postavy a portrétu.